

The illustration depicts a dark, dense forest with tall, thin trees. In the center, two young boys are walking. The boy on the left has blonde hair and is wearing an orange sweater and red pants, carrying a large wooden staff. The boy on the right has blonde hair and is wearing a pink patterned jacket over a red shirt and blue jeans, with his arms outstretched. Surrounding them are several large, dark-furred werewolves with sharp teeth and claws, and a large brown bear with its mouth open, showing its teeth. A white dove is flying in the upper center. A yellow banner at the top contains the text 'Monstertrubbel 3'. Another yellow banner on the left side of the tree has some illegible text. The overall style is a colorful, cartoonish illustration.

Monstertrubbel 3

BESTARNA

Victoria W Gustafsson Anette S Panboon

Anna Makarova Polina Makarova

ASKUNGE

Monstertrubbel

Bestarna

Victoria W Gustafsson

Anette S Panboon

•

Anna Makarova

Polina Makarova

ASKUNGE

SVARTA BERGEN

VÄDERKVARNEN

GROTTAN

MICKLAB

TORNET

LADAN

Micklabo

FYREN

FISKEBODEN

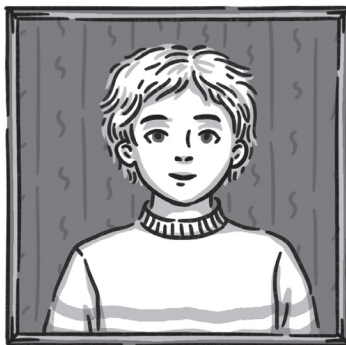
TRÄDKOJAN

DE SJU PORTARNAS RIKE

Bim

Mir

Pappa

Vägvisaren

Grugon/Skuggan

Nedor

Detta har hänt

Bim och Mir bor tillsammans med sin pappa. Deras mamma är försvunnen. En dag hittar de en gammal bok som heter Monstertrubbel. I boken finns en ramsa som tar dem till en annan värld.

I Micklabo möter de Vägvisaren och Krax, som ger dem ett uppdrag.

Sju monster sitter inlåsta på sju olika platser. Den onda trollkarlen Grugon, också känd som Skuggan, har tagit dem tillfånga.

Bim och Mirs uppdrag är att rädda monstren.

De har befriat Minto och Omila, men fem monster är fortfarande inlåsta.

Bim och Mir har fått veta att deras mamma är i Micklabo. Grugon har låst in henne i Svarta Bergen.

kapitel 1

Nedor

– Ska vi inte gå in? säger Mir.

Bim är för upptagen för att svara. Hon sitter på knä framför en buske. Mellan fingrarna håller hon en klockformad brunlila blomma. Det kan väl inte vara ...?

Hon släpper blomman och sträcker sig efter ett svart glänsande bär. Hon håller det mot näsan. Den söta lukten gör henne säker.

– Belladonna, mumlar hon. Bim plockar en näve bär från busken och stoppar dem i fickan.

Mir böjer sig ner och norpar åt sig ett bär.

– Nej, ropar Bim. De är giftiga.

Mir släpper bäret på marken.

– Känner du inte igen dem?

– Vadå? säger Mir.

– Mamma hade en belladonna i sitt växthus. De är jättegiftiga. Äter du några bär, så dör du!

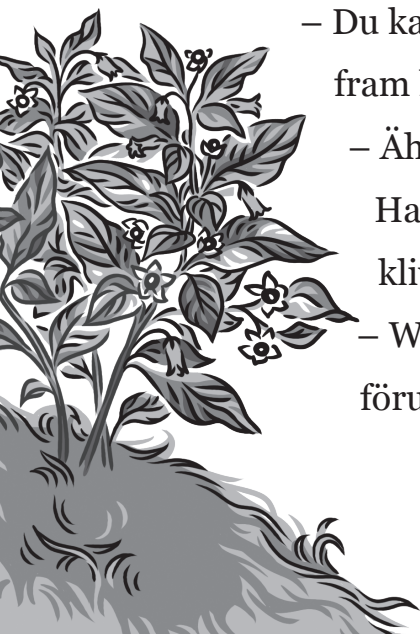
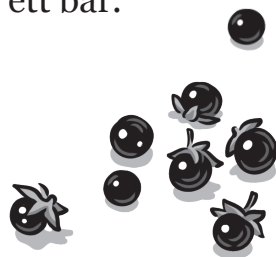
– Du ljuger, säger Mir.

– Du kan ju testa, säger Bim och håller fram handen.

– Äh, säger Mir. Nu går vi in!

Han håller upp dörren och låter Bim kliva in först.

– Wow! säger Bim och tittar sig förundrat omkring i stugan.

I taket hänger en stor ljuskrona av lingonris.
Ett träd har fått växa upp genom golvet och på
grenarna hänger hattar i olika modeller.

Mir tar på sig en hatt med en färgglad
fjäder.

– Snyggt! säger Bim och sträcker sig efter en
rutig hatt med skärm.

– Hmm, säger en röst bredvid dem.

När de tittar upp står Vägvisaren där med
Krax på axeln.

– Krra, krra, kraa! Det är min fjäder, kraxar
Krax. Min fjäder på en ful hatt.

Han tar fjädern i näbben och flyger iväg.

Vägvisaren pekar på några stubbar mitt i
rummet.

– Sätt er, säger han. Ni gjorde ett bra jobb när ni
räddade Minto och Omila, men än är det inte över.

Han tar ner en liten träram från väggen.

– Det här är Nedor, säger han.

På fotot kan Bim se en liten stubbe. När hon tittar närmare ser hon att stubben har glasögon och en rutig keps med skärm på sig. Hjässan är alldeles kal och tofsarna på sidan påminner mer om mossa än hår.

– Han ser gammal ut, säger Mir.

– Det är han också, svarar Vägvisaren. Fast kanske inte så gammal som han ser ut. Allt han har varit med om har fått honom att se äldre ut.

– Vad menar du? säger Bim.

– Minns ni vad jag berättade om monstren?

– Mmm, säger Mir. Alla var dumma mot dem.

– Ja, alla hade haft det jobbigt på något sätt.

Nedor hade hemska föräldrar. De lät honom gå i trasiga kläder och han fick inte äta tillsammans med dem. När han var tio år lämnade de honom till ett barnhem och sa att de aldrig ville se honom igen.

– Vad hände sen? undrar Bim.

Han hade det bra där, men en dag fick han veta att barnhemmet skulle rivas.

– Var det då som han kom hit till Micklabo? frågar Mir.

– Precis, säger Vägvisaren.

Här fick han vänner och var omtyckt.

Men nu är han fångad i fyren.

– I fyren?

Mir tar fram kartan de fått av Vägvisaren.

– Här, säger Vägvisaren och pekar. Ni ska ta den här stigen.

Han tittar strängt på Bim och knackar med pekfingret på kartan. Hon nickar.

Vägvisaren tar fram en glaskula.

– Ni kommer att behöva den här. Och en båt.

Han ger kulan till Mir.

– Få se! säger Bim och rycker den ur Mirs hand.

Den ser ut som en vanlig spelkula, men den lyser i alla regnbågens färger. När Bim vrider på den rör sig färgerna inne i kulan.

– Snorunge, kraxar Krax.

Du kan inte bara ta saker från andra.

Bim tittar trotsigt på Krax.

– Äh, det är ju bara en liten kula. Vem bryr sig?

– Ingen sak är så liten att den inte duger till något, säger Vägvisaren.

Han drar ihop ögonbrynen så att en djup rynka bildas mellan dem. Rösten är mörkare än vanligt när han talar.

– *Små ting kan göra stora saker.*

Glöm aldrig det.

